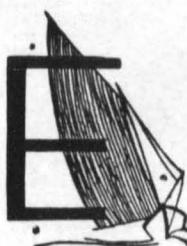

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΑ

Τό κέλπο των μαθητών της Σχολής Εύελπιδων γιά νά πάρευν άδεια. Γριππέδλητε!.. Τό 'Υπουργείο όπερει και ο γιατρός της Σχολής έξισταται. 'Όπου τό σκυλλι του γιατρού άποκαλύπτει την συνωμεια. 'Ο Καρχικιέζης ώς... θεατρον. 'Η πρέτασις τεύ κ. 'Αρ. Καρμάνη και ή άπαντησις τεύ άσιμνήστε Κενδύλλακη. 'Η έπανάστασις τεύ Θρλάφ. Τό έξιπνο κελπό των Υδραίων, κτλ., κτλ.

Δέ και κάπουσα χρόνια, οι μαθηται της Σχολής των Εύελπιδων ξέπλιαν διαλέκτων, διας τουλάχιστον θέλγαν οι ίδιοι, από γρίπη, ή δέπος τόπος λογοτεία, μιλφοτέρων.

Τό νοσοκόμων γέμεται από άσθνεις και ο θάλαμοι, ήλκαν μεταβλήθη σε νοσοκομείο. Τό γεγονός, διαδοθέν, άνησχος ότι πολὺ τούς γονείς και τούς φίλους των μαθητών, ο διάσων κατέκλιψαν τό έπονγγειο τών Στρατιωτών, η τούντες νά δοθή στούς Εύελπιδας άστερωντος άστρα εκεί' ολκον νοσηλέας.

'Ο τόπε ιποντρής των Στρατιωτών, μή ξέρουσα τι νά κάνω ποτούστε διαρκώς τόν δικηγόρης της Σχολής, και άν έχουν άναγκην άδιας. 'Ο Βιργάδος όμως δέν ήταν τό νά άπαντηση.

—Είνε, λοιπών, ή δέν είνε άρρωστοι; τόν φύτηση πο θέτονα ό διοκητής;

—Κρύψις διοικητά, άπαντηση δ Βιργάδος, ή έπιστημη λέγε δι έινε, άλλα δ σεύλων μονά λέγε άλλα...

Και έπειδη δ ουσητής ήμενε Έπιλπτος μέ τόν άπαντηση, αντέν, δ Βιργάδος τού έξηγη σε δι ουσητής μα άρνησατον έπισκεψή τού σ' ίδιους τούς μαλάνους, ή σπινέλα του, πού τόν ωσλούσθησε, ένων άντος έξητες επά τόν της κλίνης, αντό έξητες «τά ίστο τόν την κλίνην τού κάθε άσθνευσης και έθγανε από έκει πατώντας και' άπο έναν... ντούλαν στό στόβο!» Άντι τού γάλωτος, δηλαδή ποι ήλει διατάξεις αντός για τόν άσθνευτος, ήλκαν πάτα με άπολαδης τόν συσσωτήν ήλκαν κρυψή κάπως από τό κρεβατίου, μάλις ζάνουσι πος εκθάνει δι γιατρός!

Κι' διως, παρά τη διάγνωσα ειδή τού... ουσηλόν τού γιατρού, έδοθη έβεσταμενος άσθνα από τό ιποντρή στούς άρρωστοις, οι ίδιοι κάριν τός άδιας άντης έγκαν κάνει ήλη τή φασαρία της άρρωστειας τους.

Πρό έτῶν, διειθητής τού Γαλλικού θεάτρου 'Αντούάν, ταξιδεύει στάς 'Άθηνας και θέλει νά έποκεψη τά θέατρα τής προτενόσης. «Ολα διως τά βρήκε ψύτικα, ήλια τά δρήμες. Ιμιτασι διν! Τό μόνο θέατρο», ποι τού έκανε έντυντος, ήταν δ... Καργκιέζης! Ή κρίσις αντί τού 'Αντούάν έκανε τόν Έλληνα χρονογράφους νά προσέδουν μ' από τόν Καργκιέζη και γάριαν έπειτα έντυντος γι' αντός. 'Ατ' αντό Ελαύ άφομή και δ 'Αφιστος Καμ-

κατέλειψε τίς μελέτες του. Χωρίς χέρια, έξακολουθεί και σήμερα μέ τούς βοηθούς του νά σχαρολητήται με διάφορα πειράματα.

«Ενα δλλο θύμα τών άκτινών Χ είνε κι' δ Σάρλ 'Ενφρουά.

Ο γιοσσέρος αντός, ένας από τούς καλύτερους ραδιολόγους τού κόσμου, τό 1960, υπέρτης από δέκα χρόνων έπιστημονική έργασια, ένοιωσε τά πρώτα συμπτώματα τών φονικών δικτίνων. Κι' θωδόσι έμεινε στό δέκα μέρα χρόνων στή θέσι του και άπειρε δίχος κανένας παράπονο 22 έχγηρησες, αρνούμενος νά έγκαταλείψη τήν υπηρεσία του. Υπέφερε τρομερά από τό κάψιμο τού ραδίου και κάθε τόσο έλεγε στούς δικούς του:

—Μοι φαίνεται θιτι λυώνουν τά κόκκαλο μου...

Κι' έπροσθετο:

—Έίμαι χαμένος. Τό έρεω!.. Μά τι πειράζει! 'Εμπρός! Πρώτα ή δουλειά!...

Τέλος τοδ έκοφαν κι' αύτουνο και τά δυο χέρια. Κι' δταν πεά δ Σάρλ 'Ενφρουά ένοιωσε πώς θά πεθάνει. ζήτησε νά τόν μιταφέρουν στό έργαστηρίο του, γιά νά ξεψυχήση έκει μέστι άναμεσα στά Ιατρικά δργανα.

Αύτοι οι δινήπωτοι λοιπότε έινει οι πιο άγνοι, οι πιο δληθινοί κι' το πιο εύγενες ήρωες τής έπονης μας. Θυσιάζουν τή ζωή τους, δχι γιά νά κερδίσουν χρήματα ή νά σταραρήσουν ένα ρέρ. άλλα γιά την πρόσδοτο τής έπιστημης και τής διύθρωπότητος.

ZAN LEKOK

πάντης νά γράψη ένα οχεικό χρονογράφημα στήν «Ακρόπολι». Μέ τό χρονογράφημα τον απότο συνιστούσε, άφον ο Καραγκιόζης στήν 'Ελλάδα άντε ένα έλος θέατρου πόσον έπιτραπέντος, διευκαλύπτει ήταν νά γραφούν μερικά έργα πρωτότοπων, έπιτρες για τόν Καραγκιόζη, ή πό 'Ελληνες άντηναμενούς συγγραφετείς.

«Και μαλιστα, έποσθετε, δι Καραγκιούδοπαικτης τής Δεξαμενής μου είπαν διότι εύχαριστως δίνει κάτι τι, αν πρόκειται νά γίνη ένα τέτοιο πράγμα.

Ο Κονιαλέσης, μάλις έποσθετε τό διαβάσα απότο, είπε τά έξης :

—Εύχαριστας νά γράψω ένα τέτοιο έργο, άρκει ν' άνεβη και νά τό παραστητη στό Καραγκιόζη δ ίδιος ή Καμπάνης...

Και ή ισθίεταις έμεινε ως έπειτα ...

—Όταν, στά 1870, ή Ρισσοί στρώθη στός 'Ελληνας σε 'Επανάσταση, κι' έπειτα τός έγκατέλειψε και τός άμφες νά τόν σφάξουν αι Τούρκοι, δι Ρωσοίς στόλος, υπό τόν Όγδιαν, έχηκολούθησε νά γυνίη στό Αγράν.

Τότε κατεστόφησαν και ή Σάπτες από τόν Τουρκαληνούς, πού δέν άφηκαν λιθάνια στό νησί.

Τότε ίδιοι καρό, δι 'Υδραιν έλαπαν και τόν Ρώσουν και τόν Τούρκους μά φάρσα, πού και τό νησί τους έσωσε μέτο τόν καταστροφή και λεγήματα τός έκανε νά κερδίσουν άρματα.

Οι 'Υδραιν έλαπαν ποδοβλέψη δι τίποτο δέν έπειτε νά πλημένη ή 'Ελλας από τό Ρωσοί. Και δι ουσητής μέρα αι 'Ελληνες έπι έγκατεπίστοντο στό έλος τόν Τουρκον. Γ' αινί, δη, μόνον δέν έπισθησαν από τόν τόν Ρώσους νά λάδον μέρος στήν έλανάσταση, ήλλας ότινα έφεταλλοι θένον.

Αλοφάσαν λοιπόν νά έπιστημείουν και τόν Ρωσούν και τόν... Τουρκαλού στόλο, δι ουσητής διαρρότα και προκηπθείνεια πολέμου μάλιστα.

Ερφόνταν λοιπόν νά έφοδιασθούν μέ διπλά χαράδι. Πήραν πιστοποιητά και από τόν Τούρκους και από τόν Ρέσσους.

Κ' έτοι κάνανε τη ισοντά τους μά χαρά. Οταν συναντήσαν τά καράβα τόν Όγδιαν, δέν έπισθησαν τά Ρωσικά παντούπιτρά, διά τόν θρόνων είλαν τό δικαίωμα κας πατούσαι και άφωνοι μέρος στήν έπισθημα, διότο θέλουν, και στήν Πάλι άσκαμα...

Οταν τόν έπανε πάλι από τόλο τού Καποδιάστρου - Π ασσά, κρήνει τό Ρωσούν καράβι και δένχανε τά Τουρκαλα «κατάπα», διά τόν θρόνων είλαν τό δικαίωμα κας πατούσαι και άφωνοι μέρος στήν έπισθημα, διότο θέλουν, και στήν Πάλι άσκαμα...

Πινοστεάτος πολιτεύμενος τόν Μακεδονίας, φιλοξένησε ποδό δέν έτῶν, στό δέν μέγαρο του, έναν συμπατρίτη του. Πέρασε έως μά δάλικρην έδοσιμά, κι' ή φιλοξενούμενος - Μά και είλε τέλειωσει διέτες τίς ιποντάς του — δέν έννοσθε νά τό πουντήσηση από τό μέγαρο πού πολιτ.πού, κατενθυσιασμένος φιλοξένησε πολιτούσεις και από τόν πολυτέλεια.

—Μά δέν έπισθησάτε, λοιπόν, κάρις Β..., νά δημη τή γυναίκα σας και τά πανίδα σας; τού είπε μιά μέρα ή άκοδεστοικα, μέ τρόπο, χάνοντας πεά τήν έπονονή της.

—Άλλο έχετε, τής άποστριθεί πελαγούλακα δι άπεκδηήγητος φιλοξενόμενος. Θά τόν γράψω νά 'θριβον κι' έκεινοι έλι, γιά νά δον μάλιστα και τήν 'Αθήνα!...

Κανέλιου ή οφέδεστοικα.

Στό παλόνι ένως πλωτούν άνωγενος τής Κωνσταντινούπολεως έγινε μά θραδινή τό έξης φιλολογικό παγκύδι : 'Ο ούκοδεστότης άπηνθειει μά άπωσθηκητης έρωτηση στήν ουσητής του κι' έκεινοι άπαντησης γιαντατών.

Στήν έρωτηση του λοιπού είλε άλει πλωτούτης πραγματικός άπαντησης :

—Διπλωμάτης είνε δ άνθρωπος έκεινος, δ οποίος ζέρει νά σου πή διε λές ψέμματα, χωρίς δμως και νά σέ πτοκαλέση φεύγει!...

